

PARAULA I VIDA

Jesús viu i et vol viu!

Dins la Pasqua, l'Església ens proposa en aquest diumenge, celebrar una **Jornada Mundial de Pregària**

per les Vocacions, per totes les vocacions. Acollir el Crist Ressuscitat com a Bon Pastor, ens fa adonar que som un poble recreat per la gràcia de la Pasqua i que dintre seu l'Esperit Sant distribueix dons i carismes, vocacions i missions. Preguar per les vocacions serà sempre un deure per al deixeble de Jesús, ja que el Mestre així ens ho va manar, que preguéssim a l'Amo dels sembrats que enviés més treballadors, ja que la collita és abundant però manquen mans generoses. Fem-ho, doncs, amb amor i perseverança, ja que necessitem molt que, sobretot els infants i els joves, però també els adults i els ancians, tots, escoltem i responguem amb generositat les crides del Bon Pastor. Ell vol que la seva vida inundi les nostres vides, i que les transformem, donant-les, en instruments perquè Ell pugui actuar enmig del món. A cada generació, l'Esperit Sant passa pel cor de tots els cristians i en fa apòstols, mestres, sacerdots, consagrats, orants, laics compromesos, famílies, portadors d'esperança i de vida,

missioners, educadors... que prolonguin i estenguin la mateixa missió del Fill de Déu en totes les èpoques i en tots els racons del món: «Com el Pare m'ha enviat a mi, també jo, us envio a vosaltres» (Jo 20,21).

«**Jesús viu i et vol viu**», aquest és el lema de la Jornada de Pregària per les Vocacions d'enguany. Es fa ressò de la crida vocacional a tots, però especialment als joves, que el Papa Francesc va dirigir amb la seva Exhortació postsinodal *Crist viu* (març, 2019). És tan important viure la vida com a vocació! Aquests dies de pandèmia hem pogut redescobrir que moltes professions, sense un sentit vocacional de generositat, fins d'heroïcitat, no se sostenen. No es tracta de treballar per guanyar diners o de passar la vida sense un objectiu pel qual valgui la pena donar-la, «perdre-la», diu Jesús. Preguar per les vocacions significa demanar que tots, a l'edat que sigui, ens obrim a donar la vida per causes grans i importants, segons el que Déu a través de les circumstàncies de cadascú, ens fa arribar. La seva crida pot ser directa, és clar, però normalment Déu se serveix de persones, esdeveniments, fins fracassos, per sotraguejar la persona i fer-la créixer, amb un desig de servei i d'a-

mor. Això és el que demanem per a la nostra societat, perquè un cop acabada la pandèmia, no retornem a una vida lànguida, egoista, acaparadora o globalitzada d'indiferència, sinó que en sortim enfortits en l'anhel de solidaritat i de servei, i així ho esperem, de recerca de la veritat i amb set d'infinit. Hem de desescalar l'egoisme. Que des de l'amor concret i entregat de cada dia alcem la mirada i el cor cap a Déu, amb el compromís ferm de fer més cas del que Ell vol i espera de cadascun de nosaltres.

En aquest mes de maig que comencem confiem-nos com sempre a la nostra Mare, la Verge Maria, perquè ens guïi pel camí de la resposta sempre més gran d'amor a Déu i als germans perquè, com Ella va fer, també nosaltres posem tota la nostra disponibilitat a acomplir la voluntat de Déu en les nostres vides. La Mare de Déu que va acompanyar i sostenir els Apòstols als inicis de l'Església, també ens acompanya i sosté en aquests moments, per viure amb fe dins la pandèmia, i per sortir-ne enfortits en l'amor a Déu i la solidaritat envers els qui pateixen.

Bon Mes de Maria!

† **Joan-Enric Vives**
Arquebisbe d'Urgell

ACTUALITAT

Totes les religions catalanes fan un manifest davant la crisi

EL GTER/Consell Interreligiós de Catalunya format per les organitzacions, federacions i institucions religioses representants de totes les religions han fet públic un manifest amb motiu de la crisi que es viu, amb el títol: «Ara més que mai, estem junts.»

El manifest conclou d'aquesta manera: «el terme grec *metanoia* significa un canvi en els pensaments i accions d'un mateix com a resultat d'una profunda reflexió personal i espiritual. Aquesta crisi ofereix una oportunitat important per reforçar els ponts entre comunitats, governs i societat civil basades en la fe. Com a malaltia, la Covid-19 no diferencia religió, ètnia o nacionalitat i tampoc no haurien d'haver distincions en l'amor, la compassió, l'equitat i la responsabilitat. Esperem que aquests temps de proves ens serveixi per acostar-nos en comprensió, amor i en solidaritat global».

APUNTS PER A L'ANÀLISI

Persona i comunitat

Jesús diu: el Bon Pastor crida les ovelles que són seves, cadascuna pel seu nom. És una paraula senzilla i entranyable que evoca un tema important de la nostra vida cristiana, el lloc i la importància de la comunitat i de cada persona. L'expressió «ramat» és més aviat negativa. No indica només un grup d'ovelles sinó que evoca una determinada actitud, gregària, que no es pregunta el perquè de res i va allà on el porten. De fet, així ha començat tothom la seva vida, com a persona i com a cristià.

La majoria de nosaltres ha crescut en un ambient cristià i hem fet el que ens manava l'Església, sense més preguntes. Fins que van arribar les preguntes.

Aleshores va començar un camí que ha marcat tota la nostra vida. Es pot dir que aquest camí, que no s'acaba mai, està fet de dos passos. El primer és el pas de l'actitud gregària a la decisió personal, feta amb responsabilitat i esperit crític. De fet, l'esperit cristià no es defineix per l'obediència sinó per la fe i l'amor, que són decisions personals. El procés de la maduresa cristiana es va fent per l'actitud responsable de fe i amor en les decisions, a vegades no fàcils, que la vida ens demana. En la imatge de la paràbola, les ovelles segueixen el seu Senyor, que dona la vida per elles, participant del seu amor lliurement entregat. Aquest pas, de la vida gregària a la decisió responsable, té un perill: allunyar-nos del

grup i fer sols el nostre camí. Cal un segon pas, de la vida personal responsable a la participació activa en la comunitat. Cal recuperar el grup no com a àmbit tancat sinó com a comunitat viva, com a conjunt de persones que creuen i estimen en l'Esperit de l'Evangeli, i així creen lligams de comunió i s'ajuden a créixer en la fe i l'amor; una comunitat en la qual tots alhora aporten i aprenen, en la responsabilitat i en la humilitat, participant de l'Esperit del seu Senyor.

Jesús proposa així aquest projecte cristià: llavors hi haurà un sol ramat i un sol pastor.

Mn. Gaspar Mora
Professor emèrit de la FTC

PALABRA Y VIDA

¡Jesús vive y te quiere vivo!

Dentro de la Pascua, la Iglesia nos propone en este domingo, celebrar una **Jornada Mundial de Oración por las Vocaciones**, por todas las vocaciones. Acoger a Cristo Resucitado como Buen Pastor, nos revela que somos un pueblo recreado por la gracia de la Pascua y que en su interior el Espíritu Santo distribuye dones y carismas, vocaciones y misiones. Orar por las vocaciones será siempre un deber para el discípulo de Jesús, ya que el Maestro así nos lo mandó, que orásemos al Dueño de la mies que enviara más trabajadores, ya que la cosecha es abundante, pero carecemos de manos generosas. Hagámoslo, pues, con amor y perseverancia, ya que necesitamos o que, sobre todo los niños y los jóvenes, pero también los adultos y los ancianos, todos, escuchemos y respondamos con generosidad las llamadas del Buen Pastor. Él quiere que su vida inunde nuestras vidas, y que las transformemos, ofreciéndolas, en instrumentos para que Él pueda actuar en medio del mundo. En cada generación, el Espíritu Santo pasa por el corazón de todos los cristianos y engendra apóstoles, maestros, sacerdotes, consagrados, orantes, laicos comprometidos, familias, portadores de esperanza y de vida, misioneros, educadores... que prolonguen y extiendan la misma misión del Hijo de Dios en todas las épocas y en todos los rincones del mundo: «Como el Padre me ha enviado, así también os envío yo» (Jn 20,21).

«**Jesús vive y te quiere vivo!**», es el lema de la Jornada de Oración por las Vocaciones de este año. Se hace eco de la llamada vocacional a todos, pero especialmente a los jóvenes, que el Papa Francisco dirigió con su Exhortación postsinodal *Cristo vive* (marzo, 2019). ¡Es tan importante vivir la vida como vocación! Estos días de pandemia hemos podido redescubrir que muchas profesiones, sin un sentido vocacional de generosidad, hasta de heroicidad, no se sostienen. No se trata de trabajar para ganar dinero o de pasar la vida sin un objetivo por el que valga la pena darla, «perderla», dice Jesús. Orar por las vocaciones significa pedir que todos, a la edad que sea, nos abramos a dar la vida por causas grandes e importantes, según lo que Dios a través de las circunstancias de cada uno, nos hace llegar. Su llamada puede ser directa, por supuesto, pero normalmente Dios se sirve de personas, eventos, hasta fracasos, para zarandear la persona y hacerla crecer, con un deseo de servicio y de amor. Esto es lo que pedimos para nuestra sociedad, para que, una vez terminada la pandemia, no volvamos a una vida lánguida, egoísta, consumidora o globalizada de indiferencia, sino que salgamos fortalecidos en el anhelo de solidaridad y de servicio, y así lo esperamos, de búsqueda de la verdad y con sed de infinito. Se trata de desescalar el egoísmo. Que desde el amor concreto y entregado de cada día alcemos la mirada y el corazón hacia Dios, con el compromiso firme de hacer más caso de lo que Él quiere y espera de cada uno de nosotros.

En este mes de mayo que empezamos, confiémonos como siempre a nuestra Madre, la Virgen María, para que nos guíe por el camino de la respuesta siempre más grande de amor a Dios y a los hermanos que, como Ella hizo, también nosotros pongamos toda nuestra disponibilidad en cumplir la voluntad de Dios en nuestras vidas. La Virgen que acompañó y sostuvo a los Apóstoles en los inicios de la Iglesia, también nos acompaña y sostiene en estos momentos, para vivir con fe en la pandemia, y para salir fortalecidos en el amor a Dios y la solidaridad hacia los que sufren.

¡Buen mes de María!

† **Joan-Enric Vives**
Arzobispo de Urgell

Celebració de Sant Jordi i de la Mare de Déu de Montserrat

Mons. Joan-Enric Vives va presidir, el vespre del 23 d'abril, la celebració eucarística de la Solemnitat de Sant Jordi, patró secundari de Catalunya, a la Catedral de Santa Maria d'Urgell, que fou retransmesa pel canal de Youtube de la diòcesi, a causa del confinament i sense fidels al temple. L'Eucaristia fou concelebrada pels vicaris generals de la Diòcesi, Mn. Josep M. Mauri i Mn. Ignasi Navarri, i per Mn. Jordi Miquel i Mn. David Codina.

Mons. Vives va recordar com el gloriós màrtir va preferir lluitar contra la injustícia que plegar-se al poder del seu temps i com els primers cristians s'estimaven i eren ben vistos de la gent per exercir l'amor i la caritat cristiana. Va animar els fidels a restar units a Jesús Ressuscitat, el cep veritable, ja que així podem donar fruit tal com s'ha posat en pràctica en l'actual crisi sanitària a partir de tantes persones que han permès mantenir els serveis bàsics per a la ciutadania així com el treball de tot el personal sanitari. Finalment, va voler posar de manifest com la festa de Sant Jordi ens fa prendre consciència de la nostra identitat com a poble amb una cultura i una llengua pròpies.

Al'Eucaristia s'encomanà l'etern repòs de la M. Maria Colominas que havia estat Superiora General de l'Institut de les Religioses de la Sagrada Família d'Urgell.

El 27 d'abril, Solemnitat de la Mare de Déu de Montserrat, patrona principal de Catalunya i de totes les diòcesis catalanes, l'Arquebisbe Joan-Enric també va voler presidir una Eucaristia a la Catedral, en la que va subratllar com és bo que li donem a la Verge Maria el lloc central que ocupa sempre en la celebració de la Pasqua de Resurrecció. Maria és «signe d'esperança ferma i de consol per a tot el poble de Déu que encara està en camí» (LG 68). Va posar la situació de la crisi sanitària actual sota la intercessió de la Mare de Déu de Montserrat, tan estimada pel nostre poble, i va animar els fidels a estimar sempre la Mare de Déu que ens porta envers el seu Fill Jesús.

Jornada Mundial de Pregària per les Vocacions

Aquest IV Diumenge de Pasqua, Diumenge del Bon Pastor, l'Església celebra la Jornada Mundial de Pregària per les Vocacions juntament amb la Jornada de les Vocacions Natives.

La Jornada Mundial de Pregària per les Vocacions i la Jornada de les Vocacions Natives és convocada de forma conjunta per quatre grans institucions eclesials, que representen la diversitat i riquesa de les vocacions d'especial consagració: la Conferència Episcopal Espanyola (CEE), la Conferència Espanyola de Religiosos (CONFER), la Conferència Espanyola d'Instituts Seculars (Cedis) i Obres Missionals Pontificies (OMP). El lema d'enguany és «Jesús viu i et vol viu» i ens esperona a vèncer les dificultats que ens estan posant a prova.

Us convidem a usar els nous mitjans tecnològics (xarxes socials, canal Youtube, etc.) per seguir motivant la pregària per les vocacions. És veritat que aquesta situació que vivim ens limita, però de cap manera ens impossibilita. Sensibilitzem la societat

sobre la importància de pregar per totes les vocacions del món.

En aquests dies estem veient el gran paper que els sacerdots, religiosos i consagrats estan fent en aquesta situació extraordinària de pandèmia. La importància de la seva presència s'ha vist subratllada en tants testimonis de lliurament i acompanyament al nostre país i al món sencer. Per això, es veu la necessitat de resar perquè molts joves puguin seguir el seu exemple, i escoltar la veu de Déu.

Tots els cristians estan cridats a seguir Crist, però hi ha persones que són cridades a seguir-lo d'una forma

particular, a través d'una consagració. Dins d'aquestes vocacions, hi ha una gran diversitat: sacerdots diocesans, religiosos i religioses de vida activa i contemplativa; i consagrats i consagrades d'instituts seculars. Aquest diumenge, l'Església convida a pregar per ells, i per tants joves que estan sentint la crida vocacional en qualsevol d'aquestes formes.

Els bisbes de Catalunya exhorten a «remar junts» en aquests moments

El dimarts 21 d'abril de 2020, els bisbes que formen la Conferència Episcopal Tarraconense (CET) van portar a terme la seva reunió número 234, amb modalitat telemàtica, i hi van poder participar tots els bisbes, presidint l'Arquebisbe de Tarragona, Mons. Joan Planellas, i actuant de Secretari l'Arquebisbe d'Urgell Mons. Joan-Enric Vives. Després de la reunió han emès aquest Comunicat.

Comunicat de la reunió n. 234:

1. Els bisbes han reflexionat sobre la pandèmia que ha provocat la Covid-19 arreu del món i de manera significativa les seves repercussions a les deu diòcesis amb seu a Catalunya. Units al missatge constant que el Papa Francesc fa arribar a tot el món des de Roma recorden que «ens trobem en la mateixa barca, fràgils i desorientats, però alhora importants i necessaris, tots cridats a remar junts, tots necessitant reconfortar-nos mútuament».

Els bisbes lamenten el nombre tan gran de víctimes mortals d'aquesta pandèmia i les porten a la pregària cada dia, així com els seus familiars i tots els qui els ploren, i esperen que ben aviat es puguin celebrar sufragis públics per tots els difunts. També pregunten i es dolen pels malalts ingressats als hospitals o els aïllats a casa seva. De manera molt especial, recorden les persones que viuen en residències d'ancians i els seus cuidadors, i els qui han de passar el dur confinament en soledat.

Així mateix manifesten la seva preocupació perquè el confinament que vivim per tal d'evitar la propagació de la malaltia, tindrà conseqüències en les condicions laborals dels treballadors, i en la vida econòmica, empresarial i social del país. Consideren que cal preparar ja accions i ajuts que posin remei a les repercussions que acabaran tenint en les persones i en les famílies més vulnerables.

Els bisbes expressen l'agraïment a tot el personal sanitari que tantes atencions, mèdiques i humanes, presten als malalts i a les seves famílies, així com valoren la dedicació dels investigadors, els servidors públics i totes les persones i empreses, voluntaris i col·laboradors que amb el seu treball generós mantenen actives les infraestructures bàsiques de la societat i les atencions als qui més ho necessiten.

2. La pandèmia ha afectat profundament la vida eclesial de les comunitats i parròquies perquè ha obligat a mantenir un confinament que no ha permès les celebracions de l'Eucaristia amb participació de fidels. Els bisbes agraeixen als preveres i diaques, catequistes, mestres... la dedicació i el treball realitzats amb diligència i creativitat perquè les repercussions del confinament fossin les mínimes possibles. Esperen que la comunitat cristiana ben aviat pugui tornar a aplegar-se al voltant de l'altar per celebrar l'Eucaristia i els altres sagraments.

També han començat a plantejar com s'haurà de portar a terme la represa de les celebracions litúrgiques a les parròquies, que fins ara s'han seguit a través dels mitjans de comunicació, o s'han celebrat per via *streaming* des de moltes parròquies.

Les diòcesis donaran orientacions sobre com celebrar les primeres comunions i confirmacions, baptismes i matrimonis, previstos en els propers mesos, i que estaran supeditades, lògicament, a la superació de l'actual pandèmia, tenint en compte les indicacions que les autoritats vagin comunicant.

3. Els bisbes han tractat diverses qüestions de la vida eclesial de les diòcesis. En aquest sentit, han decidit traslladar els actes per commemorar el vint-i-cinquè aniversari del Concili Provincial Tarraconense de 1995 als dies 23 de gener i 9 de març de 2021, així com ajornar altres trobades pastorals que estaven projectades per als mesos de maig i juny.

4. Han estudiat un informe elaborat per l'Escola Cristiana de Catalunya sobre la incidència que té el confinament en les escoles. En aquestes circumstàncies difícils, les escoles cristianes han procurat mantenir, utilitzant tots els mecanismes possibles, la continuïtat dels processos d'ensenyament dels alumnes i l'acompanyament de la comunitat educativa.

Les escoles es troben amb el repte important del finançament públic, que ja era insuficient fins ara, i que en les actuals circumstàncies resulta absolutament necessari adequar al cost real de la plaça escolar.

5. El cardenal Joan Josep Omella ha informat que la Conferència Episcopal Espanyola ha fet arribar a Càritas Espanyola la quantitat de 6,5 milions d'euros perquè es distribueixin a les Càritas diocesanes per tal de fer front a les necessitats originades per la pandèmia. Les Càritas diocesanes i les parroquials des del primer dia mantenen i reforcen els programes d'atenció a les persones més vulnerables davant les conseqüències socials i econòmiques d'aquesta emergència.

6. Els bisbes han exposat diverses accions que es porten a terme en les seves respectives diòcesis per tal d'oferir serveis, acompanyament, ajut material i espiritual a tots els afectats i al conjunt de la societat. També han fet un seguiment de la situació dels preveres malalts o que han mort a causa de la pandèmia, així com de la difícil situació que s'està vivint en moltes residències d'ancians i comunitats de vida consagrada de Catalunya.

Els bisbes demanen mantenir i intensificar la pregària al bon Déu perquè, per intercessió dels patrons de Catalunya, la Mare de Déu de Montserrat i el màrtir Sant Jordi, que aviat celebrarem, ens alliberi d'aquesta pandèmia i ens enforteixi en la fe i la caritat.

Tarragona, 21 d'abril de 2020

25 ANYS CPT

Una Església unida al Senyor

MN. JOAN GUITERAS I VILANOVA

Mn. Joan Guiteras i Vilanova és avui el degà-president emèrit del Capítol de la Catedral de Barcelona. Avui explica el record d'aquella trobada i el vincula a una Església amb diverses veus però amb una sola paraula, que sap ajustar la seva missió a l'Evangelí.

Com recorda la seva participació al Concili Provincial Tarraconense?

Vaig participar, per designació del Capítol de la Catedral de Barcelona, en aquest Concili Provincial. Em vaig sentir honorat de ser testimoni del ressò de les veus de les diòcesis de Catalunya. El Concili era un do de Déu i entroncava amb les Constitucions del Vaticà II. Sovint em preguntava: Església, ¿què dius de tu mateixa i com ets fidel a la teva missió a la nostra terra? Quan es parlava de l'Església, de vegades, estava molt content i altres no tant. Hi va haver moments de tensió, cosa normal. Suposo que els bisbes també hi patien.

Què va representar per a l'Església aquesta iniciativa?

Va ser un moment intens: s'havia de fer una avaluació i establir elements per una missió adequada als contemporanis. Demanava sinceritat. El fruit primer era la conversió. Les estructures es renoven amb la sinceritat provenint de l'Esperit. Algunes conclusions no foren del grat de tots. Suposava una reflexió, més enllà de les opinions. No era patrimoni d'elits, sinó una eina que mouria la vida dels fidels i que havia d'arribar a molts.

Quins aprenentatges es poden extreure d'una experiència sinodal com aquella?

Feia temps que no s'havia celebrat cap Concili Provincial. Els cristians hauríem d'aprendre més a reflexionar, a dialogar i, per tant, a saber quines cartes entren en joc. Dialogar comporta tractar els assumptes amb franquesa, sense faltar a la prudència que sant Tomàs, en la *Summa*, defineix com la «recta ratio agibilium», és a dir, com «el raonament recte per actuar bé». Les sessions demanaven paciència. Escoltar també fatiga, tot i que el sant cafè, de tant en tant, ens desvetllava. A més, convé que els diversos accents dels grups eclesiaístics se sentin germans.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

4. □ Dilluns (lit. hores: 4a setm.) [Fets 11,1-18 / Sl 41 / Jo 10,11-18]. Sant Silvà, bisbe i mr.; sant Florià, mr.; sant Gotard, bisbe; sant Pelegrí Laziosi, rel. servita; sant Josep Maria Rubio, prev.; beat Ceferí Jiménez Malla (el Pelé).

5. □ Dimarts [Fets 11,19-26 / Sl 86 / Jo 10,22-30]. **Lleida:** Beat Salvi Huix i Miralpeix, bisbe i mr. Sant Àngel de Sicília, prev. carmelita; sant Amador, prev. i mr.; sant Martí de Finjosa, bisbe.

6. □ Dimecres [Fets 12,24-13,5 / Sl 66 / Jo 12,44-50]. Tradició del martiri *ante Portam Latinam* de sant Joan Evangelista, patró de les

arts gràfiques; sant Domènec Sàvio, alumne de Joan Bosco.

7. □ Dijous [Fets 13,13-25 / Sl 88 / Jo 13,16-20]. Sant Sixt i sant Eovald o Hou, màrtirs, venerats a Celrà (Gironès); beata Gisela (o Guisla), religiosa benedictina, viuda de sant Esteve d'Hongria (s. XI).

8. □ Divendres [Fets 13,26-33 / Sl 2 / Jo 14,1-6]. Santa Maria, mitjancera de totes les gràcies. Mare de Déu de Pompeia (Rosar) i també del Toro, patrona de Menorca, i altres advocacions: Escola Pia, Miracle (Milagros), Salut, etc. Aparició de l'arcàngel sant Miquel, pa-

tró dels radiòlegs i dels radioterapeutes; sant Eladi, bisbe.

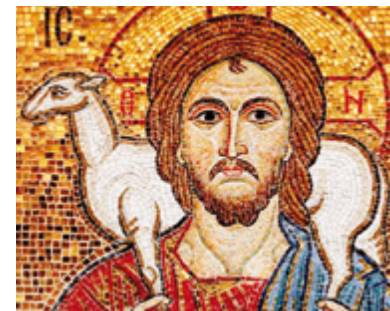
9. □ Dissabte [Fets 13,44-52 / Sl 97 / Jo 14,7-14]. *Tortosa* (territori de la comunitat valenciana): Mare de Déu dels Desemparats. Sant Gregori de Berrueza, bisbe; santa Caterina de Bolonya, vg.; santa Casilda, vg.

10. □ Diumenge vinent, V de Pasqua (lit. hores: 1a setm.) [Fets 6,1-7 / Sl 32 / 1Pe 2,4-9 / Jo 14,1-12]. Sant Joan d'Àvila (1499-1569), prevere i doctor de l'Església, apòstol d'Andalusia i patró del clergat secular espanyol; sant Antoni de Florència, bisbe; santa Beatriu, vg.

Diumenge IV de Pasqua (A)

COMENTARI

Jesús és el bon pastor que dona vida per les ovelles

Tots entenem la imatge del pastor i les ovelles. Jesús la fa servir per definir la seva figura: *Jo soc la porta de les ovelles. A través d'aquesta porta podem arribar a la salvació: Els qui entrin passant per mi, se salvaran de tot perill i trobaran pasturatge.* Jesús és el veritable pastor: *Les ovelles reconeixen la seva veu; crida les que són seves, cadascuna pel seu nom.* El que vol el pastor no és el que desitgen els lladres i els bandolers: *Els lladres només venen per robar, matar i fer destrossa.* En canvi Jesús vol la salvació i la vida: *Jo he vingut perquè les ovelles tinguin vida i en tinguin a desdir.* Jesús no ha vingut a aprofitar-se de les ovelles com havien fet els dirigents jueus de la seva època. Jesús no explota les ovelles, al contrari es posa al seu servei, dona la seva vida per elles, les coneix individualment amb un coneixement amorós.

Nosaltres, com ovelles de Déu, som coneguts i estimats personalment per Jesús: Si el seguim, si passem per ell trobarem la vida, la salvació, la felicitat plena. Però avui, en aquest diumenge del Bon Pastor, se'ns demana a tots els pastors de l'Església (d'alguna manera ho som tots, però especialment els sacerdots) que coneguem les ovelles, que les estimem, que les portem a la vida; que coneguim i estimem Jesucrist perquè a través d'ell arribin a la vida, a l'autèntica vida. No podem ser lladres o bandolers que es preocupen només dels seus propis interessos.

Per això a la primera lectura veiem com la gent preguntaven: *Digueu-nos què hem de fer, com trobarem la vida.* La resposta és clara: *Convertiu-vos i que cadascú es faci batejar en el nom de Jesús, per obtenir el perdó dels pecats.* En ell trobem la salvació. I Pere ens recorda: *Tots vosaltres anàveu errants com un ramat que es dispersa, però ara heu tornat a aquell que és el vostre pastor i guardià.* Però seguir Crist pastor, és agafar també la nostra creu, com va fer ell: *Crist patí per vosaltres i així us deixà el seu exemple perquè seguïu les seves petjades.*

Mn. Jaume Pedrós

▶ Lectura dels Fets dels Apòstols (Ac 2,14a.36-41)

El dia de la Pentecosta, Pere es posà dret amb els onze, alçà la veu i digué a la gent: «Tot el poble d'Israel ha de saber sense cap dubte que aquest Jesús que vosaltres vau crucificar, Déu l'ha constituït Senyor i Messies.» En sentir això, es van penedir de tot cor, i deien a Pere i als altres apòstols: «Germans, digueu-nos què hem de fer.» Pere els va respondre: «Convertiu-vos, i que cadascun de vosaltres es faci batejar en el nom de Jesús, el Messies, per obtenir el perdó dels pecats. Així rebreu el do de l'Esperit Sant, ja que la promesa és per a vosaltres i els vostres fills, i per a tots aquells que ara són lluny, però que el Senyor, el nostre Déu, cridarà.» Pere continuava confirmant això mateix amb moltes altres paraules i els feia aquesta recomanació: «Aparteu-vos d'aquesta gent innoble.» Els qui acceptaren la predicació de Pere es feren batejar, i aquell dia s'afegiren a la comunitat unes tres mil persones.

▶ Salm responsorial (22)

R. *El Senyor és el meu pastor, no em manca res.*

El Senyor és el meu pastor, / no em manca res, / em fa descansar en prats deliciosos; / em mena al repòs vora l'aigua, i allí em retorna. / Em guia per camins segurs per l'amor del seu nom. R.

Ni quan passo per barrancs tenebrosos / no tinc por de res, / perquè us tinc vora meu; / la vostra vara de pastor, / m'asserena i em conforta. R.

Davant meu pareu taula vós mateix, / i els enemics ho veuen; / m'heu ungit el cap amb perfums, / ompliu a vessar la meua copa. R.

Oh, sí! La vostra bondat i el vostre amor / m'acompanyen tota la vida, / i viuré anys i més anys a la casa del Senyor. R.

▶ Lectura de la primera carta de sant Pere (1Pe 2,20b-25)

Estimats: Si després d'obrir bé us toca sofrir, i ho suporteu amb paciència, això sí que té mèrit davant de Déu. Aquesta és la vostra vocació, ja que també Crist patí per vosaltres, i així us deixà el seu exemple perquè seguïu les seves petjades. «Ell no obrava amb violència ni tenia mai als llavis la perfídia.» Quan l'insultaven, no responia insultant; quan el turmentaven, no responia amb amenaces; sinó que confiava la seva causa a aquell que judica amb justícia. A la creu, ell «portà» en el seu cos «les nostres culpes», perquè no visquem com a pecadors, sinó com a justos. «Les seves ferides ens curaven.» Tots vosaltres «anàveu errants com un ramat que es dispersa», però ara heu tornat a aquell que és el vostre pastor i guardià.

▶ Lectura de l'Evangeli segons sant Joan (Jn 10,1-10)

En aquell temps, Jesús parlà així: «Us ho dic amb tota veritat: el qui no entra per la porta al corral de les ovelles, sinó que salta per un altre indret, és un lladre o un bandoler. El qui entra per la porta és el pastor de les ovelles: el guarda li obre la porta, i les ovelles reconeixen la seva veu; crida les que són seves, cadascuna pel seu nom, i les fa sortir. Quan té a fora totes les seves, camina al davant, i les ovelles el segueixen, perquè reconeixen la seva veu. Però si és un estrany, en lloc de seguir-lo, en fugen, perquè no reconeixen la veu dels estranys.» Jesús els parlà amb aquest llenguatge, però ells no entengueren què volia dir. Jesús continuà: «Us ho dic amb tota veritat: Jo soc la porta de les ovelles. Tots els qui havien vingut abans que jo eren lladres o bandolers, però les ovelles no en feien cas. Jo soc la porta. Els qui entrin passant per mi, se salvaran de tot perill, podran entrar i sortir lliurement i trobaran pasturatges. Els lladres només venen per robar, matar i fer destrossa. Jo he vingut perquè les ovelles tinguin vida, i en tinguin a desdir.»

▶ Lectura del libro de los Hechos de los Apóstoles (Hch 2,14a.36-41)

El día de Pentecostés Pedro, poniéndose en pie junto a los Once, levantó su voz y declaró: «Con toda seguridad conozca toda la casa de Israel que, al mismo Jesús, a quien vosotros crucificasteis, Dios lo ha constituido Señor y Mesías». Al oír esto, se les traspasó el corazón, y preguntaron a Pedro y a los demás apóstoles: «¿Qué tenemos que hacer, hermanos?» Pedro les contestó: «Convertíos y sea bautizado cada uno de vosotros en el nombre de Jesús, el Mesías, para perdón de vuestros pecados, y recibiréis el don del Espíritu Santo. Porque la promesa vale para vosotros y para vuestros hijos, y para los que están lejos, para cuantos llamare así el Señor Dios nuestro». Con estas y otras muchas razones dio testimonio y los exhortaba diciendo: «Salvaos de esta generación perversa». Los que aceptaron sus palabras se bautizaron, y aquel día fueron agregadas unas tres mil personas.

▶ Salmo responsorial (22)

R. *El Señor es mi pastor, nada me falta.*

El Señor es mi pastor, nada me falta: / en verdes praderas me hace recostar; / me conduce hacia fuentes tranquilas / y repara mis fuerzas. R.

Me guía por el sendero justo, / por el honor de su nombre. / Aunque camine por cañadas oscuras, / nada temo, porque tú vas conmigo: / tu vara y tu cayado me sosiegan. R.

Preparas una mesa ante mí, / enfrente de mis enemigos; / me unges la cabeza con perfume, / y mi copa rebosa. R.

Tu bondad y tu misericordia me acompañan / todos los días de mi vida, / y habitaré en la casa del Señor / por años sin término. R.

▶ Lectura de la primera carta del apóstol san Pedro (1Pe 2,20b-25)

Queridos hermanos: Que aguantéis cuando sufrís por hacer el bien, eso es una gracia de parte de Dios. Pues para esto habéis sido llamados, porque también Cristo padeció por vosotros, dejándoos un ejemplo para que sigáis sus huellas. Él no cometió pecado ni encontraron engaño en su boca. Él no devolvía el insulto cuando lo insultaban; sufriendo no profería amenazas; sino que se entregaba al que juzga rectamente. Él llevó nuestros pecados en su cuerpo hasta el leño, para que, muertos a los pecados, vivamos para la justicia. Con sus heridas fuisteis curados. Pues andabais errantes como ovejas, pero ahora os habéis convertido al pastor y guardián de vuestras almas.

▶ Lectura del santo Evangelio según san Juan (Jn 10,1-10)

En aquel tiempo, dijo Jesús: «En verdad, en verdad os digo: el que no entra por la puerta en el aprisco de las ovejas, sino que salta por otra parte, ese es ladrón y bandido; pero el que entra por la puerta es pastor de las ovejas. A este le abre el guarda y las ovejas atienden a su voz, y él va llamando por el nombre a sus ovejas y las saca fuera. Cuando ha sacado todas las suyas camina delante de ellas, y las ovejas lo siguen, porque conocen su voz; a un extraño no lo seguirán, sino que huirán de él, porque no conocen la voz de los extraños.» Jesús les puso esta comparación, pero ellos no entendieron de qué les hablaba. Por eso añadió Jesús: «En verdad, en verdad os digo: yo soy la puerta de las ovejas. Todos los que han venido antes de mí son ladrones y bandidos; pero las ovejas no los escucharon. Yo soy la puerta: quien entre por mí se salvará y podrá entrar y salir, y encontrará pastos. El ladrón no entra sino para robar y matar y hacer estragos; yo he venido para que tenga vida y la tengan abundante.»